

Artemisia all inclusive

ARTEMIS/LIESBET SWINGS

Met feestelijk
vertier de
ondergang
tegemoet

Marina Kaptijn

Gezien op 11 augustus 2023
Theater Artemis, in het kader van
Theaterfestival Boulevard, Den Bosch

Scenograaf-regisseur Liesbet Swings transformeerde het schoolgebouw dat Theater Artemis tot hoofdkwartier dient voor de voorstelling 'Artemisia, All Inclusive' tot een heus cruiseschip. Een voorstelling voor mensen vanaf acht jaar oud. Een bubbel waar je zo te pletter geamuseerd wordt dat je niet merkt dat de ondergang nabij is.

15 AUGUSTUS 2023

Voor aanvang van 'Artemisia All Inclusive' zien we Willemijn Zevenhuijzen alias kapitein Sevenhouses al staan. Op badslippers, hoog aan de top van het gebouw dat voor de gelegenheid is omgedoopt tot 'Artemisia'. In haar witte uniform naast de wapperende rood-wit-blauwe vlag steekt ze scherp af tegen de blauwe hemel op de achtergrond. Het geschreeuw van meeuwen, en een lichte dreun als die van de dieselmotoren van een schip onderstrepen ten overvloede dat we hier wachten om aan boord te gaan.

Dan duikt Swings op als koorleider, met een groepje kinderen in witte shorts en polotruitjes in haar zog. Ze zingen een lied met een onheilspellende tekst over een laatste strijd en de vrees voor verdrinking. De erbarmelijk klinkende laatste regels luiden: 'Ne-em ons mee, Door sto-orme-en e-en do-or zee.' Hier hadden de alarmbellen bij mij al moeten afgaan. Maar net als de andere wachtenden in de rij laat ik me toch gedwee binnen loodsen aan boord van de 'Artemisia' voor een *all inclusive* familiecruijs.

Eenmaal aan boord introduceert kapitein Sevenhouses, glas whisky en sigaar in de hand, haar crew. Haar spel is een komische mix van een quizmaster die teveel applausjes afdwingt en het autoritaire van iemand die gewend is het laatste woord te hebben. Ze bespeelt listig onze behoefte, als publiek, om in goede handen te zijn door alle clichés over de kapitein van een cruiseschip op te voeren. In vier talen krijgen we uitleg over het reilen en zeilen van onze reis. Die zal drie weken duren. In groepjes nemen de kinderen uit het koortje, nu als jongste crewleden, ons op sleeptouw. Alle volwassenen volgen braaf de instructies van hun jonge host op, ook als die vraagt om net als op een schip achteruit de trap af te dalen 'vanwege de veiligheid aan boord'.

Gedurende de voorstelling - beter gezegd: de cruise excursie - loodst onze jonge host ons groepje langs diverse plekken op het schip met namen als de *Ocean Cinestudio*, *Sportdeck* en *Zonnedeck*. Continu vermaak is het devies. De meligheid waarmee dit gepaard gaat – die soms op het randje zit, soms erover gaat - past perfect op Theaterfestival Boulevard waar het werk de genre aanduiding 'Theater, Installatie/beeldende kunst' krijgt.

Op het Zonnedeck krijg ik van barman Eros een cocktail: een met gele pluimpjes gevuld glas met een buiten proportioneel groot papieren bootje erop als versiering. Als ik ja zeg op de vraag of ik wat meer bubbels wil krijg ik die ook: maar het zijn wel zeepbubbels van bellenblaas. Terwijl we door het trappenhuis naar een volgende plek lopen zien we aan de 'patrijspoorten' (witte cirkels met blauw crêpe papier dat het water voorstelt) op welke diepte we ons bevinden in het schip.

Theater Artemis weet als geen ander hoe het publiek zichzelf voor de gek kan houden

Voor de aankleding van het gebouw werkte Swings samen met het Design Museum Den Bosch). Die scenografie is perfect in het imperfecte. Creativiteit wordt tot het uiterst doorgevoerd in de slimme keuze van aantrekkelijke en kindvriendelijke materialen. Swings slaagde er ook in het doolhofgevoel op te wekken dat je in de buik van een groot schip kunt ervaren.

Of het nu door de intercom met de stem van de kapitein is, of door het aanzwellende geluid van de wind, vanaf het moment van de zogenaamde afvaart stap ik mee in de cruise van de verbeelding. Ook de tv schermen met rommelig aan elkaar geplakte beelden van cruiseschepen dragen op wonderlijk efficiënte wijze bij aan het gevoel op een groot cruiseschip te zijn. In de verbeelding van Theater Artemis kunnen ook volwassenen verleid worden om te geloven dat ze in een lift staan als een TL-buis traag voor een glazen deur op en neer gaat. Klinkt flauw, werkt echt!

Als passagier/publiek bevinden we ons zo - net als bij een echte cruise - in een soort bubbel. Onderweg naar de finale komt langzaam maar zeker een storm opzetten. Het fluitende geluid van de wind zwelt aan, en door de 'ramen' heen zien we de almaar woester wordende zee op videobeeld. Ondertussen worden we steeds harder vermaakt, het vertier gaat met volle kracht vooruit. Kapitein en crew doen alsof er niets aan de hand is. Denk Titanic of, uit een recenter verleden, de Costa Concordia die in 2011 verging na fatale beslissingen van de gezagvoerder.

Dwars door de hilariteit van het hele gebeuren is het conflict - tegelijk luchtig als chocolademousse en toch met koeienletters groot geschreven - ook aanwezig. De wanstaltigheid van het cruise gebeuren als metafoor. Of het nu aan boord van het cruiseschip is of daarbuiten: Vermaakt willen we worden, doof en blind voor de ondergang, *all inclusive* tot het eind.

Over de finale verklap ik niets behalve dit: feestend zullen we ten onder gaan. Theater Artemis weet als geen ander hoe het publiek zichzelf voor de gek kan houden - en het publiek, vooral het festival publiek, slikt het als zoete koek. Ik vond het een feest om zo gefopt te worden in de waanwereld van dit theater voor mensen vanaf acht jaar oud.